

Mesto spí

(Pieseň o prijatí)

Ondrej Štyrák, 1977

♩ = 62

D Dmaj7 Hm

1. Mes - to spí už do tmy schú - le - né, za ním v bied - nej maš - ta - li v se - ne

Em A7 D A7 D

le - ží die - ťa, dý - cha dnes pr - vý krát. Ma - lý pú - čik lás - ky ve - li - kej

Dmaj7 Hm Em A7 D A7

z de - vy klí - či skrom - nej a čis - tej, chve - je sa, ved' ví - ta ho tma a chlad.

D Dis5 Hm Em

2. Že k nám pri - šiel z lás - ky Bo - ží Syn, nik - to v kra - ji vte - dy ne - tu - šil a kaž - dý ho

A7 D Dis5

len za člo - ve - ka mal. Všet - ky zám - ky tu - po za - pad - li, všet - ky ľu - d - ské

Hm Em A7 D A7

srd - cia vy - chlad - li, vy - hna - ný u zvie - rat pr - vý krát spal.

D Dis5 Hm

R1: Ne - boj sa, ne - plač die - ťa - to, zav - ri oč - ká a spi slad - ko,

Em A7 D A7 D

hoc ťa vy - hna - li, pev - nú o - chra - nu máš. Mám - ka pes - nič - ku za - spie - va,

Dis5 Hm Em A7 D

Jo - zef rúč - ky po - o - hrie - va a ru - ka Ot - co - va dr - ží nad te - bou stráž.

3. Od čias, čo prišla tvoja hviezda, žiari vždy cez búrky, tmy, cez dážď,
nevládal jej plameň uhasiť čas.
Ty si s nami, ty si stále tu, každý rok, deň, hodinu, minútu,
prichádzaš, klopeš, zrodiť sa chceš znovu v nás.

4. My však máme obsadené zas, miesta nemáme a chýba čas,
nové zámky k starým prikladáme.
Zas ťa trápi od srdca našich chlad, neľúbime, jak ty mal si rád,
len chatrče pusté ti nechávame.

R2: Vždy však spoznáваме svoj klam a dnes prichádzaš
znova k nám, odpusť, prosíme, nechceme už viac zrád.
Veríme ti, si Boží Syn, lásku nám dávaš, sám ňou si,
preto voláme: „Vďaka ti tisíckrát!“